

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 13. Catholici vi adhibita rebaptizantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum V.
A. C. 484.

quam Rex ipse, aut Vandali Catholicos persequebantur. Quocunque irent hi Episcopi, Sica ad latus erat, & Clerici Dominos comitabantur. Reliquorum nulli crudelitate concessit Antonius, Deserto Tripolitano vicinus. Is Regem Hunericum, cui non erat ignotus, impulit, ut Eugenium Episcopum Carthaginensem ad hanc Eremum damnaret; tum Antonius, ipsius custodiam suscipere iussus, arctissimo carceri inclusit; nec cuiquam colloqui captivo licebat. Imo insidias, quibus perimeretur, struxit. S. Eugenius Ecclesiæ suæ mala summo dolore profectus, Cilicium induerat, & in terra cubabat sacco strata. Hoc vitæ rigore vir Senectute fractus paralytin contraxit, quæ etiam loquentis linguam impedi-
bat. Antonius Acetum acerrimum afferri iussit, & invitum coegit, ut biberet, sperans hanc potionem ægroto necem allaturam; invaluit quidem tunc morbus, postea tamen sanitati restitutus est.

§. XIII.

Catholici vi adhibita rebaptizantur.

n. 12.

Episcopus alius vitæ Sanctitate notus, cui Nomen Habetdeum, Thamallum relegatus, ubi Antonius habitabat, cum adduci non posset, ut Arianus fieret, ipso iubente pedibus, manibusque ligatus

tus est; os quoque obstructum, ne clamaret, tum jacentis corpus aqua perfudit, ut rebaptizaretur, vinculis deinde solutum lætabundus alloquitur: *Frater mi! jam verus Christianus es, sicut & nos sumus; quod melius exinde consilium capies, quam ut voluntati Regis obedias?*

S. Episcopus respondit: *semper eandem Fidem servavi; dumque fauces mihi stringebatis, in corde meo dissensum eliciebam, quem Angeli susceperunt, Domino offerendum.* Jamque vis eadem in omnibus locis inferebatur Catholicis. Ubique emissi Vandali, qui iter facientes in viis publicis raperent, & ad Arianorum Episcopos adducerent rebaptizandos. His testes litteræ dabantur, ne in alium locum delati eandem vim rursus ferre cogerentur. Nec Mercatoribus nec aliis privatæ sortis hominibus, nisi his litteris muniti essent, peregrinari licebat. Episcopi, & Presbyteri Arianorum noctu etiam armatorum cohortibus stipati per urbes, & oppida discurrebant, januas perfodiebant, ingrediebantur domos, aquam portantes, qua in lecto quoque cubantes, & consopitos conspergebant. Mox exclamabant; quod per regenerationem novos Christianos creassent. Doctrinam Fidei solide edocti Superstitionem ridiculam non curabant, at simpliciores inquinatum hac lotionem corpus fuisse crede-

Sæculum V.
A. C. 484.

n. 13.

Sæculum V.
A.C. 484.

bant, statimque capiti cineres, quibus purgarentur, imponebant, induebant cilicium, aut corpus luto fricabant, velamina, quibus tecta fuerant, dilacerabant, & in cloacas projiciebant.

¶ 14.

Carthagine jubente Cyrilo ita raptus est viri nobilis filius septennis clamans: *Christianus sum.* Sequebatur Mater sparso crine totam Civitatem percurrens. Barbari os pueri constringentes, eum fontibus suis immerferunt. Idem contigit liberis Medici Liberati, cum sua familia ad exilium damnati. Ariani prolem a Parentibus abstraxere; cumque Liberatus jacturam liberorum immodice dole-ret, uxor viri lacrymas abstergens dicebat: *num usque adeo insanies, ut animam tuam amore liberorum perdas? puta nullos tibi esse natos. Hos JESUS CHRISTUS sibi vindicabit. An non clamantes audis, Christiani sumus.* Liberatus, & uxor ejus in diversos carceres abducti fue-re; tum mulieri dixerunt, virum ipsius Mandato Regis obtemperasse. Ipsa: *videam eum, & faciam, quod Deo placuerit.* Ergo carcere educunt, ostenduntque Maritum coram tribunali inter plurimos alios catenis ligatum; illa fauces viri manu comprimens clamavit: *miserrime Mortalium, & Dei Gratia indigne! num ob luridum Gloriæ mundanæ fumum vis æternum perire? quid tibi aurum, & di-*
vitæ

vitiae proderunt, num ex Inferni igne te liberabunt? Maritus respondit: quid tibi est Mulier? quis de me mentitus est? per Jesu Christi Gratiam Catholicus sum, & nunquam Fidem negabo.

Sæculum V.
A.C. 484.

Multi ex viris fæminisque, ut hujus Persecutionis sævitiam effugerent, in loca deserta se penetrarunt, ubi fame, & frigore contabuerunt. Cresconius urbis Myzentiaæ Presbyter in caverna montis Zici inventus est mortuus. Illo tempore ingens per totam Africam terræ siccitas fuit, unde fames primum, & postea pestis exorta. Has calamitates in Persecutionis pœnam a Deo immiffas credere. Id quoque a Divina vindicta profectum putarunt, quod Hunericus, postquam Regnum tenuisset annis septem, & decem mensibus, anno 485. corpore nascentibus innumeris vermibus corrupto, & frustatim collabente obierit. Successit Gontamondus ex Fratre ejus Gontone genitus.

n. 15.

n. 17.

§. XIV.

*Legatorum Pontificiorum Inobedientia
Constantinopoli.*

Felix Papa in Causa hujus Africanæ Persecutionis ad Imperatorem Zenonem litteras dedit, quod verisimiliter Imperatorem permoverit, ut Legatum suum Uranium Carthaginem mitteret, nullo ut

Evagr. III.
hist. c. 20.
Sup. n. 10.

C 5

vidi-